

[Finansministeren.]

paa Driftsregnskabet, det vil sige lade Nutiden selv betale, og det er det, som vil ske med Hensyn til Krisehjælpen i 1931 og 1932, for saa vidt den paatænkte Afskrivning paa dette Omraade gennemføres.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen fandt, at min Omtale af Venstres Finansstyre havde været saa usaglig som vel muligt. Hvad var det, jeg sagde? Jeg sagde over for det ærede Medlem Hr. Brorssen, som fandt, at man jo sagtens kunde faa Balance, naar man udskrev de fornødne Skatter, at Venstre havde ikke i sin Tid forstaaet den Kunst, som det ærede Medlem nu mente var saa let. Og heri forekommer det mig at jeg har Ret. Jeg skal blot pege paa den ene Omstændighed, at i de tre Aar fra 1921—22 til 1923—24 var der paa de af den daværende Venstregering aflagte Regnskaber et Driftsunderskud paa 100 Mill. Kr., et Beløb, som man dækkede ved Optagelse af dyre udenlandske Laan. Det forekommer mig derfor, som sagt, at jeg har Ret i, at dengang var Kunsten i alt Fald ikke saa let.

Naar det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen i det hele mente, at Venstres Finanspolitik var et smukt Eksempel til Efterfølgelse, skal jeg dertil sige, at det Eksempel, som Ministeriet Madsen-Mygdal gav i Retning af Nedskæring til den ene Side og Lempelse for de store Formuebesiddere til den anden Side i hvert Fald ikke opfordrer til Videreførelse.

Det ærede Medlem var inde paa nogle Betragtninger over Pristallet; han kritiserede, at man har valgt Aaret 1931 som Udgangspunkt for Beregningen af Engrospristallet, og henviste til, at man paa den Maade faar et forkert Billede af Prisbevægelsen for Eksportvarer sammenlignet med Prisbevægelsen for Hjemmemarkedets Varer, fordi Landbrugets Priser laa særlig lavt i 1931. Jeg forstaaer godt det ærede Medlems Betragtning. Det er jo rigtigt, at man med Hensyn til Bevægelsen i Landbrugsprodukternes og Hjemmemarkedsvarenes Priser ikke kan nøjes med uden videre at aflæse Prisbevægelserne i Forhold til 1931, men saadanne Pristal maa altid aflæses og behandles med Omtanke, og det ærede Medlem vil sikkert erkende, at ligegyldigt hvilket Aar man tager til Udgangspunkt for Beregningerne, vil der altid være en eller anden Skævhed, hvis man indskrænker sig til at drage Sammenligning med Udgangsaaret.

Naar Statistisk Departement har valgt Aaret 1931 som Udgangspunkt, skyldes det

naturligvis ikke nogen Art af Underfundighed, men man har gjort det hovedsagelig ud fra den Betragtning, at der i 1931 blev indledet en ny Periode i Prisudviklingen, derved at den engelske, den danske og flere andre Landes Valuta i dette Aar gik fra Guldet. Man har altsaa lagt Hovedvægten paa de Vilkaar, som var bestemmende for Engrosprisniveauet som Helhed, og dette Synspunkt forekommer mig meget naturligt og rigtigt. Det samme har man ogsaa gjort mange andre Steder; der har man ligeledes taget Aaret 1931 som Udgangspunkt. I øvrigt skal jeg gøre opmærksom paa, at der ved Offentliggørelsen af Engrospristallet i Statistiske Efterretninger samtidig gives Oplysning om, hvorledes Pristallet stiller sig i Forhold til Aaret 1913. Det er altsaa ikke saadan, at man savner Oplysning paa dette Punkt.

Saa vel det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen som det ærede Medlem Hr. Elgaard følte sig brøstholdne over min Udtalelse om, at man heller ikke fra de Sider i Salen, hvorfra Skatteforargelsen lyder, har holdt sig tilbage med Hensyn til Udgiftskrav, og mente, at der deri laa en særlig Bebrejdelse vendt mod de ærede Medlemmer af Partiet Venstre, der har stillet saadanne Krav. Det er ingenlunde Tilfældet, at jeg har tilsigtet nogen Bebrejdelse med Hensyn til Fremsættelse af disse Krav. I et Samfund, der socialt, kulturelt og økonomisk er saa udviklet, som det danske Samfund er, vil der stadig melde sig nye Opgaver, om hvilke man — det være sig med større eller mindre Berettigelse — vil mene, at de bør løses ved fælles Hjælp, det vil sige ved fælles Midler, altsaa ved Hjælp af Skatter, og det er i og for sig kun naturligt, at ogsaa det ærede Venstrepartis Medlemmer deltager i denne Paakalden af en Indsats fra det offentlige Side. Men det, der er det urimelige og det unaturlige, det er, at man, samtidig med at man gør dette, driver en hadsk og helt igennem misvisende Agitation mod den Skatteudskrivning, som foregaar.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard fremhævede, at Skatter kan hemme Beskæftigelsen, og det skal jeg ikke modsige. Skatter kan hemme Beskæftigelsen, men de kan ogsaa fremme Beskæftigelsen, det afhænger af, hvordan de udskrives, og hvordan Skattetrykket fordeles. Det, det ærede Medlem tog Sigte paa, er, formoder jeg, Opsparingsproblemet, og det er, det erkender jeg gerne, et stort og betydningsfuldt Samfundsproblem, men nu paa dette Stadium af Forhandlingerne at komme ind paa hele dette vidtrækkende Problem skal jeg